

MINISTERSTVO VNITRA
ČESKÉ REPUBLIKY

MVCRX03XN9VO
prvotní identifikátor

kancelář ministra vnitra
Nad Štolou 3
Praha 7
170 34

Č. j. MV- 42469-2/KM-2018

Praha 25. dubna 2018
Počet listů: 7

ROZHODNUTÍ

Ministerstvo vnitra, jako nadřízený věcně příslušný orgán podle ustanovení § 16 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „InfZ“), v návaznosti na ustanovení § 178 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád a ustanovení § 5 odst. 1 zákona č. 273/2008 Sb., o Policii ČR, ve znění pozdějších předpisů,

rozhodlo

ve věci stížnosti podané podle §16a odst. 1 písm. d) ze dne 3. 4. 2018

proti
činnosti povinného subjektu – Policie ČR Krajského ředitelství policie Moravskoslezského kraje při vyřizování žádosti o informace podle InfZ ze dne 5. 3. 2018 pod č.j. K žádosti o informace ze dne 5. 3. 2018
Povinný subjekt zaslal stěžovateli poté, co ten žádost upřesnil, výzvu k úhradě nákladů za mimořádně rozsáhlé vyhledávání podle § 17 odst. 3 InfZ ve výši 4.518,- Kč.

takto:

Podle ustanovení § 16a odst. 7 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb., se výše úhrady ve výši 4.518,- Kč potvrzuje.

O d ů v o d n ě n í

Dne 12. 4. 2018 obdrželo Ministerstvo vnitra stížnost podle §16a odst. 1 písm. d) InfZ podanou

ze dne 6. 7. 2012 na činnost povinného subjektu –
Policie ČR Krajského ředitelství policie Moravskoslezského kraje (dále jen „povinný subjekt“) při vyřizování žádosti o informace ze dne 4. 3. 2018.

K žádosti o informace ze dne 4. 3. 2018, s upřesněním dne 7. 3. 2018, ve které stěžovatel žádal „Žádám povinný subjekt, v souladu s ust. § 13 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, o podání informace, zda dne
přijalo Městské ředitelství Ostrava oznámení

Povinný subjekt vyhověl žádosti přípisem ze dne 9. 3. 2018 s tím, že ověřením v ETR nebyl nalezen záznam vztahující se k dané otázce stěžovatele. Žádost o informace stěžovatel ještě doplnil v přípisu ze dne 16. 3. 2018 a žádal „V návaznosti na toto sdělení, žádám ještě o informaci, zda takové oznámení, které by se týkalo časového rozmezí
místa, které jsem v žádosti uváděl, přijala tísňová linka policie anebo pro místo příslušné obvodní oddělení povinného subjektu“. Povinný subjekt proto využil § 17 InfZ a vyčíslil úhradu ve výši 4.518 Kč, neboť celkově prověřoval 981 telefonátů.

Stěžovatel podal dvě totožné stížnosti podle §16a odst. 1 písm. d) InfZ ze dne 29. 3. 2018 a 4. 4. 2018 s tím, že s výší úhrady nesouhlasí, neboť nebyla vyčíslena

dle §17 odst. 1 InfZ a „je to nepřezkoumatelné“. Výše úhrady je nepřiměřená, neboť hovory byly vytěženy operačním odborem, a to do databáze hned při jejich přijímání, ve které lze snadno vyhledat kritériem místa volané události. Stěžovatel tvrdí, že se nejedná o skutečné náklady, ale toliko budoucí předběžné náklady na vyhledávání, povinný subjekt neodůvodnil, že se jedná o mimořádně rozsáhlé vyhledávání. Stěžovatel navrhuje, aby nadřízený orgán při rozhodování o stížnosti přezkoumal postup povinného subjektu a rozhodl tak, že výši úhrady zruší.

Smyslem zákona o svobodném přístupu k informacím je zajistit právo veřejnosti na informace, které mají k dispozici státní orgány, územní samosprávné celky a jejich orgány, veřejné instituce a další zákonem stanovené subjekty. Tyto povinné subjekty jsou zákonem zavázány především k tomu, aby zveřejňovaly základní a standardní informace o své činnosti, a to tak, aby byly obecně přístupné.

Ministerstvo vnitra se jako nadřízený správní orgán zabývalo námitkami stěžovatele a spisovým materiálem, k věci uvádí následující.

Dle ustanovení § 17 odst. 1 InfZ jsou povinné subjekty v souvislosti s poskytováním informací oprávněny žádat úhradu ve výši, která nesmí přesáhnout náklady spojené s pořízením kopií, opatřením technických nosičů dat a s odesláním informací žadateli. Dále může povinný subjekt vyžádat úhradu za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací. Dle ustanovení § 17 odst. 3 InfZ v případě, že bude-li povinný subjekt za poskytnutí informace požadovat úhradu, písemně oznámí tuto skutečnost spolu s výši úhrady žadateli před poskytnutím informace.

Z podkladů povinného subjektu vyplývá, že v době mezi
e na linku 158 uskutečnilo 981 hovorů; jiný způsob vyhodnocení, než poslech každého hovoru a zjištění obsahu hovoru, neexistuje. Průměrná délka jednoho hovoru činí 1 minutu, obsahy některých hovorů nejsou kvůli nesrozumitelnosti na první

poslech jednoznačné, je zapotřebí některé hovory poslouchat opakovaně. Čas pro vyhledávání je stanoven na 1030 minut, celkově se v součtu jedná o 18,7 hodin. Povinný subjekt považuje získání informace za mimořádně rozsáhlé vyhledání, a proto účtuje výši úhrady v souladu „se sazebníkem“, kdy za 1 hodinu je to 251,- Kč, tj. 251 x 18 je 4.518,- Kč.

Zpracování požadovaných údajů by pro povinný subjekt znamenalo časově náročnou činnost, která není součástí obvyklé agendy, a která by si vynutila na delší dobu přerušení či odložení plnění ostatních úkolů pracovníků. Takový rozsah vynaložené práce povinný subjekt musel považovat za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací ve smyslu § 17 odst. 1 InfZ a v této souvislosti mu nezbývalo než požadovat za toto mimořádně rozsáhlé vyhledání informací úhradu.

Úhradu nákladů lze považovat za přiměřené a legitimní opatření, které nenarušuje právo na informace.

Vyhledáním informací lze rozumět činnost povinného subjektu, resp. jeho pracovníků, která spočívá v identifikaci a následném shromáždění požadovaných informací (nikoli dalších, v žádosti nepožadovaných informací) a v navazujícím zpracování odpovědi na žádost, tzn. v utřídění informací za účelem jejich předání žadateli (srov. rozsudek NSS č. j. 6 A 83/2001-39), podle kterého „je třeba do nákladů za vyhledání informace započítat také náklady spojené se zpracováním informace, neboť pouhé vyhledání informace bez jejího přenosu, např. v písemné podobě na žadatele, by pro něj nemělo žádný praktický význam“. Za vyhledání informace ovšem v žádném případě nelze považovat dobu vynaloženou na kopírování dokumentů (event. na související či obdobné činnosti) ani dobu nutnou k odeslání informace žadateli, neboť pro tyto náklady jsou určeny zvláštní sazby, tyto činnosti navíc ani nemají povahu doby strávené s vyhledáním.

O mimořádně rozsáhlé vyhledání informací se bude jednat tehdy, jestliže shromáždění informací bude pro daný povinný subjekt představovat v jeho konkrétních podmínkách časově náročnou činnost, která se objektivně vzato vymyká běžnému poskytování informací tímto povinným subjektem, tedy jestliže vyhledání informací již

v daném případě nelze s ohledem na pojetí veřejné správy jako služby veřejnosti považovat za běžnou, povinný subjekt nijak nezatěžující součást obvyklé agendy. O zvýšenou aktivitu povinného subjektu se bude jednat typicky tehdy, jestliže zaměstnanec pověřený vyřízením žádosti nebo zaměstnanci, kteří se na vyřízení žádosti podílejí, budou nuceni na delší dobu přerušit či odložit plnění svých ostatních úkolů a cíleně se po tuto dobu věnovat vyhledání informací (vyřizování žádosti).

Na základě výše uvedených skutečností proto nadřízený správní orgán rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku.

Nařízený správní orgán zdůrazňuje, že účelem zákona InfZ je co nejširší realizace práva na informace, **ale při ochraně veřejného zájmu a práv jednotlivců a schopnosti povinných subjektů plnit své úkoly. Jedná se o zajištění práva veřejnosti na přístup k informacím veřejného sektoru, s výjimkou zákonem uvedených informací a tomu odpovídající povinnost povinných subjektů poskytovat informace ze své působnosti.**

Právo na informace je v Listině základních práv a svobod systematicky řazeno mezi práva politická, zaručuje je stát. Je to právo na informaci takovou, kterou **člověk žijící ve státě potřebuje k tomu, aby v prakticky dosažitelné míře znal, co se děje na veřejnosti a v jeho okolí.** Právo na informace lze omezit toliko zákonem a to za splnění dvou podmínek – předně že se tak děje za některý z účelů taxativně stanovených v čl. 17 odst. 4 Listiny (opatření v demokratické společnosti nezbytná

pro ochranu práv a svobod druhých) a za druhé, že je takové omezení nezbytné, tzn. že cíle omezení jinak v demokratické společnosti dosáhnout nelze.

Vyžádaná informace se týká pouze subjektivních údajů k osobě stěžovatele a nikoli veřejného zájmu. Lze tedy konstatovat, že i z tohoto pohledu je vyúčtování úhrady správné.

Poučení: Podle ustanovení § 16a odst. 9 InfZ se nelze proti tomuto rozhodnutí odvolat.

Mgr. Kateřina Suchoňová
pověřena řízením
otisk úředního razítka

V Z.

JUDr. Jaroslav Saveljev
vedoucí oddělení podání osob

Vyřizuje: Mgr. Karin Drncová
oddělení podání osob
kanceláře ministra vnitra

MINISTERSTVO VNITRA
ČESKÉ REPUBLIKY

Rozdělovník:

Vážený pan

Policie ČR
Krajské ředitelství policie Moravskoslezského kraje
kancelář ředitele
Ostrava
k č.j.

